

mæssige Hensyn, som de har kunnet anlægge, skønnet, at det var nødvendigt at gaa med dertil. Jeg haaber, at den højtærede Finansminister ikke i en nær Fremtid vil stille Tjenestemandorganisationerne overfor en lignende Nødvendighed. Ogsaa for den højtærede Finansministers eget Vedkommende vil jeg ønske, at han ikke atter maa blive stillet overfor en lignende Nødvendighed; thi det har sikkert ikke været en absolut behagelig Opgave at skulle forhandle med Organisationerne om disse Bespareser, som jo i samme Grad, som de er Bespareser for Statskassen, er en Beskæring af Indtægter, Tjenestemændene hidtil har haft. Jeg vil, som sagt, ønske for den højtærede Finansminister, at han ikke i nær Fremtid paa ny skal til at forhandle med Organisationerne om Nedsættelse af deres Lønninger eller andre Ydelser; navnlig vil jeg ønske, at han ikke skal til at forhandle med dem om en yderligere Nedsættelse af deres Konjunkturtillæg. Det er en Tanke, som man ikke helt kan afvise i et Øjeblik, hvor det fremhæves, at saa og saa meget er der sparet, at der er noget, som hedder at spare paa det lille Beløb og lade det store Beløb rulle. Jeg vil ikke haabe, at disse Bespareser skulde faa Følger, som kunde ligne dette, men helt afvise Frygten derfor synes jeg ikke, man kan, navnlig ikke hvor Talen er om en saadan Institution som Jernbanevæsenet, som man betror ikke blot Gods, men ogsaa Menneskeliv. Jeg vil haabe, at Sparebestrebelserne med Hensyn til Penge ikke skal have til Følge, at de Personer, der beforders med Statsbanerne, i den Anledning udsættes for større Fare, men at Bespareserne ogsaa fra det Synspunkt er forsvarlige.

Jeg har kun et Par kritiske Bemærkninger at gøre i Anledning af Lovforslaget. For det første dette, som den ærede Ordfører for Venstre ogsaa var inde paa, og som blev stærkt fremhævet af mit Partis ærede Ordfører i Folketinget, at man har sparet derved, at man har skaaret Beløb bort, der tilkom de enkelte Tjenestemænd; for det andet Spørgsmaalet om, hvorvidt man ikke kan gaa til en Simplificering af hele Administrationen, hvorved der vilde kunne spares Tjenestemænd. Jeg vil bede den højtærede Finansminister om at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa, hvad jeg i øvrigt har Grund til at formode, at han har. Ligeledes synes jeg, at det havde været rigtigt, om man havde fulgt de Anvisninger, der er blevet givet, paa allerede nu at begynde en Afvikling af de Tillæg, som ydes de højere Tjenestemænd i Sønderjylland.

Gennemsnitlig gives der, saa vidt jeg ved, de højere Tjenestemænd i Sønderjylland 3 700 Kr. aarlig i Tillæg til deres egentlige Løn. Det er jo et meget betydeligt Beløb, og at faa det ophævet paa een Gang i 1927, naar Loven derom udløber, er jeg bange for vil vise sig at være forbundet med meget store Vanskeligheder. Jeg vilde mene, det var rigtigt allerede nu at begynde en successiv Afvikling af dette Tillæg, en Afvikling, som dog, efter hvad jeg kan skønne, ikke skulde berøve de sønderjydske Tjenestemænd noget i det lange Løb, men som skulde sikre, at de ikke fik dette Tillæg forlænget ud over 1927. Det er imidlertid ikke sket, og jeg beklager, at man ikke har begyndt paa denne Afvikling allerede nu; det vilde sikkert have lettet den senere Ophevelse, og det maa jo dog være vort Maal, at de højerestaaende sønderjydske Tjenestemænd bliver lønnet efter de samme Principper som de mere underordnede og efter samme Principper som Tjenestemænd i det øvrige Land.

Naar jeg ser bort fra disse enkelte kritiske Bemærkninger, kan jeg imidlertid, som sagt, paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Tvede: Da det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) er blevet forhindret i at være til Stede i Dag og saaledes ikke kan tage Ordet, som han plejer, naar Lovforslag angaaende Tjenestemandslønninger behandles, skal jeg gøre et Par korte Bemærkninger. Da det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Tjenestemandsløven er opbygget paa Grundlag af Betænkningen fra Sparekommissionen af 21. Februar 1921, og da der indenfor Sparekommissionen ogsaa har siddet Meningsfæller af mig, og vi har været bekendt med deres Arbejde, kan vi slutte os til det Lovforslag, der foreligger, idet vi har godkendt den Stilling, vore Partifæller har indtaget indenfor Kommissionen. Vi bemærker med Tilfredshed, at den højtærede Minister har forhandlet med Tjenestemændene og er blevet enig med dem paa alle væsentlige Punkter — blot med Undtagelse af nogle ganske enkelte Punkter, hvorom man senere har forhandlet sig til Rette.

I Sparekommissionens Betænkning var der ogsaa optaget Forslag om Inddragelse af Sportler. Dette er ikke kommet med i nærværende Lovforslag — og det er mig en Tilfredsstillelse —, idet man ikke har faaet bragt Overvejelserne om Toldvæsenets Diæter til endelig Afslutning. Jeg vil gerne